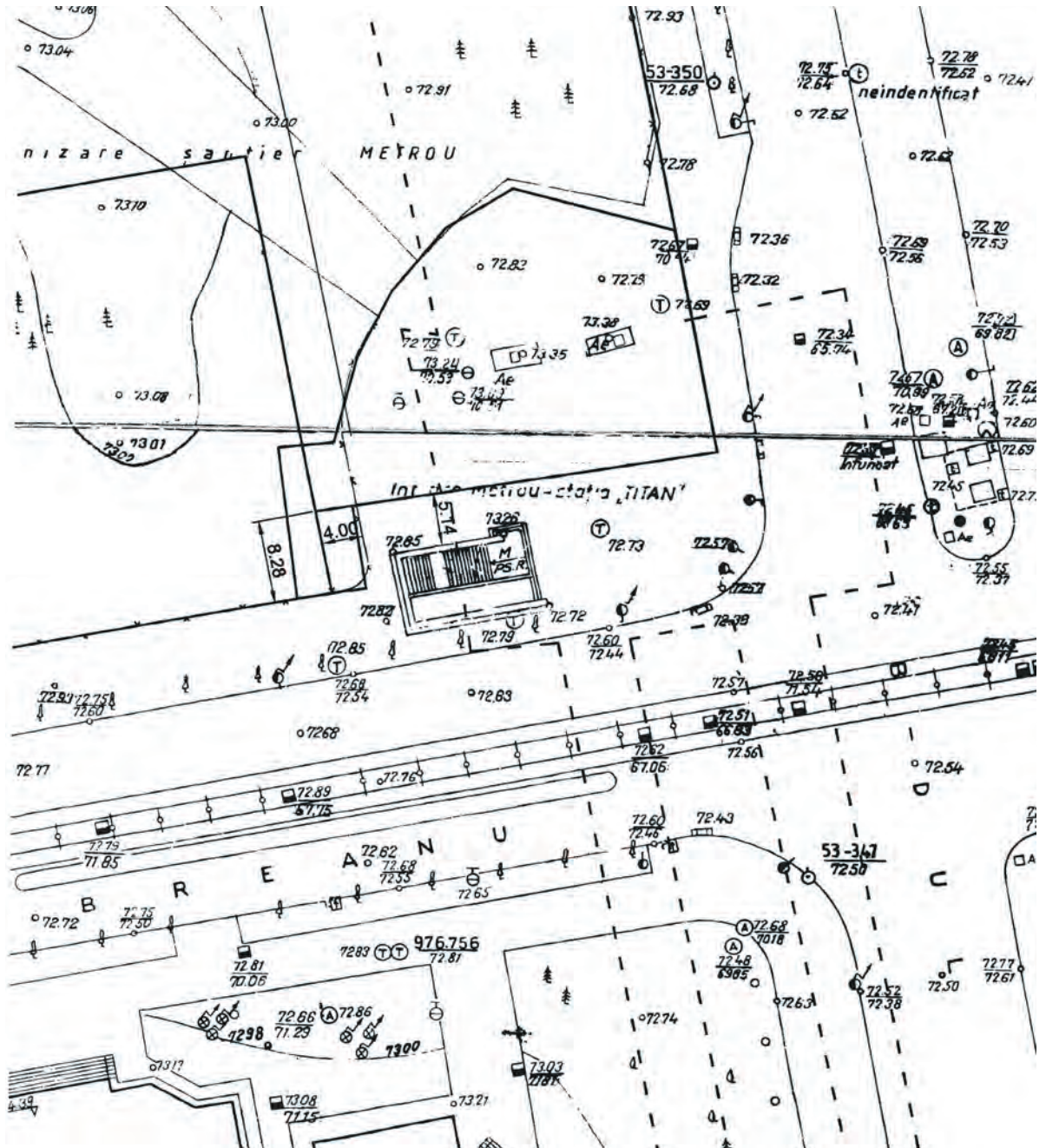


SIT
Intrare Metrou Titan
SITE
Titan Subway entry





echipa de lucru /
work team:

Dragoș PERJU
arhitect / architect

Marian GHEORGHE
artist

Virtuțile acestui loc important al Sectorului 3 țin de „celebritatea” amplasamentului (gura de Metrou a Stației Titan, una dintre cele mai elegante din rețea), de memoria posibilei ei destinații socio-politice (aici, sub comunism, trebuia să fie construit Centrul de Sector) și mai ales de vizibilitatea care se poate desfășura nestingherită către Parc (din păcate, zona care cuprinde accesul se află pentru moment în litigiu). Un semnal consistent ar putea constitui un reper cert pentru zonă, lipsită de astfel de gesturi culturale.

The virtues of this important spot of Sector 3 are the „celebrity” of the site (the Metro's exit of Titan Station, one of the most elegant in the network), the memory of its possible socio-political destination (here, under communism, the District Center had to be built) and especially the visibility that can be unhindered to the Park (unfortunately, the access area is currently in dispute). A consistent signal could be a clear reference to this area, given the lack of such cultural gestures.



obiect -„vapor” în expoziție
„ship-like”-object in the exhibition

Duminica obiectului

În formele zămislite de către Marian Gheorghe recunoaștem „semnele sau semnalele obișnuinței”, ale culturii ori civilizației comune, zilnice, cotidiene – o rindea, o carenă de barcă, un fier de călcat – dar, de fapt, vedem substanțe stând să se volatilizeze, să dispară, să se evapore din realitate, odată cu tot apanajul lor tehnic. Vedem, de fapt, ne-obiecte, vedem volumetrii permissive determinate de o gândire și o atitudine înalt ludică: capcane ale văzului care ne obligă să ne dam seama că ne aflăm în fața unor alte realități, a unei alte lumi noi. Nu gustăm starea de carne, de materie a rindelei, ci statutul ei de obiect poetic, care ne este dat ca dar – nu primim concretul unei bomboane, dar ideea de „obiect de sărbătoare” – pentru care, practic, obiectul de origine nici nu mai contează. Tot ceea ce ne umple de stare bună este în cele din urma invitația la vedere-împreună, consecința festivă, Duminica acestui obiect căruia i se răsucesc temeiurile, raționale și sensibile. Iar masivitatea lor geometrică vorbind despre continuitate, ca și când fiecare dintre aceste ne-obiecte elemente ar fi fost tăiate dintr-un mare suflet, dintr-un original *nous* paradisiac, este trădată de anvelopantele ei de lumină (aur), făcute pentru a capta ochiul, pentru a dirija sensul percepției și al înțelegerii, pentru a semnaliza ruperea realității în continuumuri geometrice, care ies din timp și din ordinea naturală a existenței spre a deveni simboluri spirituale întru redescoperirea întregului.

(Constantin Hostiuc, din textul introductiv al expoziției *e-vaporatus*, Aprilie 2017, Galeria Orizont, București)

The object' Sunday

In the forms conveyed by Marian Gheorghe, we recognize the „signs or signals of habit”, the signs of daily, commonly culture or civilization – a jointer, a hull, an ironing tool – but in fact we see substances in volatile status, disappearing, escaping from reality, with all their technical content. We see, in fact, non-objects, we see the permissive volumes determined by a thoughtful and highly ludic attitude: traps of vision forcing us to realize that we confront other realities, another new world. We don't taste the state of flesh, the „matter” of a jointer, but its status as a poetic object, which is given to us as a gift – we don't get the reality of a candy, but the idea of „celebrated object” which that candy contains – for which, practically, the original object doesn't even count anymore. What actually fills us with serenity is ultimately the invitation to this „together-contemplation”, the festive consequence, the Sunday of this object with twisted rational and sensitive grounds. And their geometric massiveness talking about continuity, as if each of these non-object elements were sometime cut from a great soul, from a native heavenly soul, is marked by their golden covers, made just to catch the eye, to direct the sense of perception and understanding, to claim the rupture of reality in geometric continuums escaping to the time, escaping to the natural sense of existence to become spiritual symbols in an attempt to regain the primordial unity.

Constantin Hostiuc, part of the the introductory text of the *e-vaporatus* exhibition held by Marian Gheorghe in Orizont Gallery, Bucharest, February, 2017

(english translation: Măriuca Mănescu)



propunere pe plan (pagina din stânga) și randare
virtual proposal on plan (left page) and rendering